

Biztonság kívül-belül

Altalában igaz, hogy sokat foglalkozunk a biztonsággal. Egyszerű az indok: nagyon fontos ez a témakör. E hónapban ráteszünk még egy lapattal, és körbeszaggatjuk a jelszavakat, az azonosítást, a titkosítást (sőt, még a tar egy olyan változatára is kitérünk, mely titkosítja a tárolandó fájlokat), valamint a tűzfalak témakörét (egy cikk erejéig igyekszünk összeállítani egy kezdetleges, Netfilteren alapuló tűzfalat). Ha van egy kis szabadidőd, kedves olvasó, hasonlítsd össze az amerikai és a magyar szerzők cikkeit! Például **Bruce Byfield** a 36. oldalon ír a jelszavakról általában, és kitér a PAM-ra. **Mátó Péter** cikkében is szóba kerül a PAM, igaz kicsit más szemszögből. Vagy ott van a GPG, amelyről **Mick Bauer** közöl egy cikket a 42. oldaltól, majd szintén előkerül **Varga Csaba** írásában, ahol a Mutt levelezőprogram kerül terítékre.

Szóval titkosíthatunk, biztonságossá tehetünk bármit. Csak nehogy úgy járjunk, ahogy én szoktam, nevezetesen, hogy a jelszót másnapra elfelejtem, és az anyag onnantól kezdve a teljesen titkos kategóriába kerül. Találkoztam már olyan rendszergazdákkal is, akik saját maguknak küldözgettek levelet, „akkor biztos nem felejttem el” felkiáltással. Ez sem rossz módszer, de a jelszavakat tartalmazó leveleket megint csak titkosítani kell, ugye.

De lépünk tovább. A múlt hónapban írtam, hogy mennyire fontosnak tartom, hogy a nyílt és a szabad programok követői összefogjanak. Az írás kapcsán számos véleményt kaptam, természetesen akadtak köztük rosszalló levelek: „miért kellene szeretnünk a mások munkájából meggazdagodó ingyenélőket”, illetve „miként képzeled, hogy pénzt tudok keresni, ha ingyen adom a programom”, és így tovább. Időközben volt szerencsém egy hosszabb riportot készíteni **Sebastien Blondeel**-el, az FSF franciaországi részlegének egyik kiemelkedő alakjával (10. oldal), akinek záró gondolatát mindenkinek szíves figyelmébe ajánlom!

De akad más nagyon izgalmas hír is! Az LME épphogy kezdett magára találni, máris komoly döntés elé állították. Történt ugyanis, hogy megjelent

egy hír, miszerint a Microsoft és a Miniszterelnöki Hivatal között megállapodás jött létre, a MeH a Microsoftnak nagy kalap pénzt fizet, ezért cserébe a diákok ingyen használhatják a Microsoft termékeit. Erről gyorsan kiderült, hogy *nem egészen így van*. A Microsoft honlapján, a *Sajtóközlemények* alatt jelent meg http://www.microsoft.com/hun/news/default.asp?Type=Doc&SubPage=010920_edu (a közzé tételétől azonban el kellett tekintenünk, ugyanis még a sajtóközlemény alatt is a szerepel, hogy csak akkor tölthető le, ha a mellékelt szerződést – ez több oldalt tenne ki – is megjelentetnénk és a teljes szöveget közzé tesszük, valamint ha kizárólag tájékoztatási célból, szigorúan csak személyes használatra szeretnénk letölteni...), hogy mégsem ingyen és nem mindent.

Akkor mi is a megállapodás lényege? A felsőoktatásban résztvevő hallgatók és oktatók a *megállapodás tárgyát* képező termékeket tanulási célra használhatják. Ehhez egy Campus szerződést kell kötni, ennek keretén belül a Microsoft hitelesített viszonteladója kedvezményes vásárlási díjat ajánl fel a vásárlónak. Nem arról van szó tehát, hogy a MeH óriási összeget fizetett, és ezért cserébe a hallgatóknak és oktatóknak egy évig nem kell félniük a BSA fenyegetésétől. Inkább arról, hogy bizonyos termékek oktatási változatát kedvezményesen vásárolhatják meg. Az óriásvállalat egyébként éves szinten egymilliárd forintot kér, az első év költségeit a MeH állja, a további két évben pedig a MeH és az Oktatásügyi Minisztérium közösen fizeti. Az MTI honlapján megjelent változat szerint is ingyen juthatnak a termékekhez az oktatók és a diákok. Mások attól félnek, hogy így a Microsoft egy olyan címlistát gyűjt össze, amellyel azután bármilyen fejvadász vagy reklámcélgényét ki tudja elégíteni. Szóval a helyzet zavaros. Az LME is közzétett egy nyilatkozatot – a Magyarországi BSD Egyesülettel közösen –, ezt a 14. oldalon mi is megjelentetjük.

Engem leginkább egyik olvasónk véleménye gondolkodtatott el, aki azt írta, hogy ez a lépés a Microsoft számára több szempontból is piaci helyzetének

megerősödését jelenti, hiszen biztosítja, hogy oktatási termékeket vásároljanak (számos rendszer esetén ingyenes az oktatási változat), így további bevételhez jut (az éves egymilliárd mellett). Másrészt pedig annak feltételeit is megteremti, hogy az oktatás a lehető legnagyobb arányban MS-termékeken folyjon, ez pedig hosszútávon azt eredményezi, hogy a pár év múlva végző diákok továbbra is csak az óriásvállalat termékeihez értenek majd.

Ákárhogy is nézzük, egy történetnek mindig legalább két oldala van. Ha arra gondolunk, hogy a MeH már több olyan pályázatot és tervet is támogatott, ami egyértelműen a nyílt és szabad rendszerek mellett foglalt állást, feltételezhetjük, hogy a jó szándék vezérelte őket ebben az esetben is. Remélem, hogy sikerül a MeH oldaláról egy illetékes munkatárssal riportot készítenünk, és tisztáznunk minden kérdést. Tőled, kedves olvasó, azt kérem, ha akad olyan gondolatod, kérdésed, melyet a témában szívesen megosztanál mindenkivel, írd meg nekem!

E bonyodalmas téma után levezetőként evezünk boldogabb vizekre!

A GNU/Linux-rendszerek egyre több helyen bizonyítják, hogy az üzleti életben is megállják helyüket. E hónapban **Kósa Attila** egy állami intézménybe kalauzol el bennünket, ahol az informatikai részleg meglepően értelmes és előrelátó döntésekkel már hosszú évek óta használja a szabad rendszereket. A Vas Megyei Bíróságról van szó. Ezt az érdekes és tanulságos cikket a 18. oldalon olvashatjuk.

Bár az, hogy milyen Linux-változat kerüljön az ügyfélgépekre, mindig is komoly vitát jelentett. Mindenesetre érdemes minél több rendszert megismerni. E hónapban a Mandrake Linux új, 8.1-es változatáról írunk, amely megtalálható lemez mellékletünkön is. Kellems linuxozást kívánok!

Szy György a Linuxvilág főszerkesztője, a Kiskapu Kiadó vezetője. Mindenki véleményét és levelét örömmel várja az alábbi

levélcímen: Szy.Gyorgy@linuxvilag.hu